

med den målsætning, som jeg her har nævnt, inden den 1. juli i år.

Jeg er som sagt enig med forslagsstillerne i, at der er et aktuelt behov for at reformere EU's markedsordning for sukker. En markedsordning, som reelt ikke har været reformeret, siden den trådte i kraft, og det var i realiteten helt tilbage i 1968.

Regeringen arbejder generelt for en markedsorienteret udvikling af den fælles landbrugspolitik, og dvs. en fortsat tilpasning af EU-priserne til verdensmarkedet, en gradvis reduktion af den direkte støtte samt en frigørelse fra de udbudsregulerende mekanismer. De pejlemærker gælder selvfølgelig også i forbindelse med en reform af hele sukkerområdet.

På Rådets foranledning er Kommissionen blevet forpligtet til i indeværende år at fremlægge en slags midtvejsevaluering af sukkerordningen. Rapporten skal endvidere tage stilling til behovet for en reform af en markedsordning. Regeringen finder, at der er behov for, at Kommissionen fremlægger et reformforslag. Jo længere tid der går, uden en reform, jo kraftigere og jo hurtigere skal en reform gennemføres, når den endelig måtte komme.

Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt anse det for realistisk at fastslå en tidshorisont på 5 år for liberalisering af sukkermarkedet, sådan som forslagsstillerne lægger op til. Den tidshorisont, man kan opnå, afhænger af de reelle forhandlingsmuligheder, som bl.a. begrænses, dels af om Kommissionen vil fremsætte et egentligt forslag til reform, dels af den faktiske udformning af Kommissionens eventuelle forslag. Og så er der selvfølgelig også de øvrige medlemslandes holdning til nødvendigheden af en sådan reform. Jeg føler det selvfølgelig specielt uheldigt, at vi fra dansk side skulle sige nej til en reform, hvis den er mindre vidtgående, og jeg fornemmer ligesom, at det er det, forslagsstillerne lægger op til.

Kl. 17,05

Regeringens mål er klart at drive reformen så langt som muligt, men det forudsætter, som forslagsstillerne selvfølgelig også er klar over, at der kan skaffes et flertal i Rådet. En mindre vidtgående reform må alt andet lige være bedre end ingen reform.

Når der foreligger et konkret forslag på sukkerområdet, vil regeringen selvfølgelig, ligesom det er sædvanen, søge et forhandlingsmandat i Folketingets Europaudvalg.

Endvidere er reformmulighederne også afhængige af, om Kommissionens forslag til en generel reform af den almindelige landbrugspolitik kan vedtages, og i hvilken form den måtte blive vedtaget.

Såfremt reformen vedtages, som den ligger i øjeblikket, vil der i realiteten blive mulighed for at finansiere en reform af markedsordningen for sukker. Hvis det forslag, der ligger fra Kommissionen, derimod ikke bliver vedtaget, så begrænses mulighederne for en reform væsentligt, idet en række af de øvrige medlemslande uden tvivl vil kræve, at den nuværende støtteordning fortsætter uændret, eller at der foretages meget få justeringer.

Ud fra en samlet økonomisk betragtning er anvendelsen af importkvoter som led i udviklingsbistand en administrativt byrdefuld og også ineffektiv løsning, for vi har jo ikke noget klart overblik over, hvordan kvoterne bliver fordelt. Så jeg er derfor enig med forslagsstillerne i, at det vil tjene udviklingslandene bedre at sikre dem fri adgang til markederne i de industrialiserede lande.

I overensstemmelse med det vil regeringen som nævnt arbejde for en markedsorientering af sukkerområdet, og det vil så på sigt give fuld adgang til EU's sukkermarked for alle tredjelande.

Med hensyn til de mindst udviklede lande foreslås det i beslutningsforslaget, at landene omgående opnår fuld adgang til EU's marked. Som bekendt støtter regeringen og også et bredt flertal her i Folketinget, at det såkaldte »Everything but Arms«-initiativ, som forslagsstillerne jo hentyder til, fremrykkes, så sukker ikke forbliver undtaget helt frem til 2009 med den overgangsperiode, der i realiteten ligger fra 2006 frem til 2009. Så det arbejder regeringen selvfølgelig for, altså den vedtagelse fra den 5. november.

Jeg mener ikke, det er hensigtsmæssigt at fremlægge en strategi for, hvordan liberaliseringen kan ske, inden Kommissionen har fremsat et forslag til en reform på sukkerområdet.

Hvis Kommissionen fremlægger konkrete forslag til en reform, vil de sandsynligvis først blive fremlagt, efter at Kommissionens forslag til den generelle reform på hele landbrugsområdet, altså den fælles landbrugspolitik, bliver vedtaget. Jeg vil ikke udelukke, at det kan ske til sommer, altså i juni måned.

Så regeringen vil selvfølgelig arbejde for målet om en markedsorientering og en liberalise-